

KURJER LITTEWSKI

w WILNIE dnia 9. Marca. V. S. ROKU 1810.

PARYŻ 22 lutego. (z Franc: Hamb: Monit.) Uchwała Senatu względem państwa kościelnego d. 19 postanowiona jest następująca. Państwa Rzymskie przyląca się do państwa Francuzi; i będzie główną częścią jego. Dzieli się na 2. departamenty Rzymu i Trasimene: mieć będzie w zgromadzeniu prawodawczym 7 deputowanych 1szy, a 2gi 4: w obydwóch będzie jedna Senatura. Rzym jest stolicą państwa. Maire Rzymski przytomny jest przysiędze Imperatora na tron wstępującego, zasiada z deputowanymi rzymskimi wraz po Mairach i deputowanych Paryżkich. Xże Imperatorski ma tytuł Króla Rzymskiego, i odbiera odpowiednie temu stopniowi honory. Xże z familii panującej albo wielki dygnitarz utrzymywać będzie w Rzymie dwór Imperatorski. Dobra składające oprawę korony, podług uchwały 30 stycznia, będą przez osobną uchwałę urządzone. W ciągu lat 10 od dnia koronacji w kościele N. Panny Imperator koronować się będzie w Rzymie w kościele S. Piotra. Rzym będzie miał wiele przywilejów i swobód od Napoleona sobie nadanych. (O niepodległości tronu Imperatorskiego żadnej władzy ziemskiej. Wszelka obca władza panowania łączyć się niemoże z rządem duchownej władzy wewnątrz państwa. Papież przy każdym swoim wyniesieniu na tę dostojność zaprzysięgać będą, iako nic nieprzed sięwzją przeciwko 4 propozycjom kościoła gallickańskiego w zgromadzeniu duchownych 1682 roku postanowionym: one służyć mają wszystkim kościołom katolickim państwa. (3 O życiu Papieżów. W rozmaitych miejscach państwa wystawione będą pałace, gdzie Oyciec S. mieszkać zechce; lecz konieczne będzie jeden pałac w Paryżu, a drugi w Rzymie. Przenaczają się Papieżowi dobra w rozmaitych częściach państwa leżące, 2 mill: rocznej intraty przynoszące, wolne od wszelkich podatków. Koszta collegium kardynałów i propagandy są Imperatorskie. Ta uchwała ma być posłana Imperatorowi i Królowi—Oyciec S. żyjący dotąd w Sawonie udał się do jednego miasta dawnej Prowancyi. Propozycje wymienione edyktem Ludwika 14 r. 1682 marca 25 w akcie Parlamentu wprowadzone, zawierają. (1 S. Piotr Apostoł i jego następcy nieotrzymali żadnej władzy w rzeczach świeckich. Monarchowie w rzeczach świeckich niepodlegają żadnej władzy duchownej, i niemogą ani prosto ani ubocznie być złożonemi: ich poddani niemogą być żadnym sposobem uwolnieni od posłuszeństwa, ani wywiązani z przysięgi wierności. (2 Kościół gal: stosuje się do wyroku Concilium Konstancyjskiego co do spraw duchownych, tyle ile

tamto pozwoliło. (5 Obyczaje, ustawy, formy wprowadzone do królestwa fr: i kościoła gal: zostają w swojej mocy, sile i wykonaniu. (4 Wyroki Papieżkie w rzeczach wiary tyle są nieomyślne ile od kościoła są przyjęte i potwierdzone.

Champagny minister spraw zagranicznych podał d. 24 stycznia długą notę ministrowi Batawskiemu Roell: tłumaczy tam niesprawiedliwość Anglii, i jej tyranią na morzu, ukazuje konieczność terazniejszego postępowania Imperatora, i jego chęć pokoju, wykłada że Hollendrzy zdradzili sprawę powszechną Europy, że bez energii, wojska, przyjaciel nieskladał Narodu lecz formułą tylko, piękną bogactwami i poważną kompanią handlową, że dzisiejszy stan Hollandyi niezgadza się z polityką Europy, że Imperator przedsięwziął zamknąć tę bramę i póty jej nieotworzyć póki Anglicy nie cofną rozkazów gabinetowych. Po takim wstępie następnie Imperatora postanowienie, Odwołać Monarchę swojego brata na tronie hol: posadzonego: pierwszą powinnością Xcia fr: stojącego na linii następstwa na tron Imperatorski, jest dopełniać powinności tegoż tronu: jeżeli te obowiązki są sobie sprzeczne, muszą zniknąć wszelkie względy: pierwszą powinnością każdego francuza, w jakimkolwiek stanie znajdującemu się, jest wypełnienie obowiązków syna ojczyzny. Wszystkie porty i przystanie hol: mają być osadzone wojskami fr, iak były od roku 1794 czasu zawojuwania tego kraju przez Francją do momentu wstąpienia Ludwika na tron hol: który miał zapobiedz wszelkim nieszczęściom. Wszelkie środki, na wszystkich miejscach, mają być użyte bez względu na żadne okoliczności, dla przyłączenia Hollandyi do systematu lądowego i dla zniszczenia ostatecznego tej administracyi, która założyła na brzegach i w portach hol: skład towarów ang, a z wielu kupców zrobiła agentów Brytanii W. — W Amszterdamie biegają jeszcze pogłoski że część krajów niemieckich będzie przyłączona do Hollandyi; tamże naznaczano chorobę za przyczynę niepowrotu króla Ludwika z Paryża; także rozchodziły się wieści o oddaleniu się od Mozy wojsk fr: i tym podobne. Wiadomość o połączeniu się Imperatora z Cesarzem austr: dobrze była przyjętą przez Batawów to pewna że w tym kraju papiery austr: podniosły się do 40 procentów, a obligacje na Szląsku pruskim hypotekowane spadły od 40 do 55 procentów.

Tenże minister spraw zagranicznych podał drugą notę Pełnomocnikowi stanów zjednoczonych Ameryki Armstrong, wyjaśniającą na

pismie, urzędowym sposobem, niesprawiedliwość tey wojny morskiej, wykazującą, iż szkodliwie, obrane od Napoleona, chociaż szkodliwe, są konieczne dla przyszłego dobra świata: że Napoleon zamknął porty Amerykanom wetując za embargo w portach Rzeplitey na okręty fr: włożone, że Francya nader wiele tracąc na przerwany handlu gotowa jest na żądanie Ameryki zawrzeć traktat handlowy, jeżeli tylko wprzód stany ziednoczone mogą zdobyć się na męstwo szlachetne, iżby zapowiedziały nieposłuszeństwo rozkazom gabinetowym Anglii, i pogardziły iey systemmatem oblężenia przez manifesta wszystkich brzegów Europy.—Kawalerami korony żelazney zostali sekretarz stanu Maret Xże Bassano, minister wojny Clarke Xże Feltry, minister finansów Xże Gaety, minister skarbu Mollien, i poseł w Wiedniu Otto—Anglicy krążą koło brzegów naszych; 6 okrętów stoi między wyspami Aix i Oleron—Przyniesiono tu wymianę ratyfikacyi traktatu ze Sztokolmu. GM Krusemark tu się znajduie. Pełnomocny króla pruskiego minister Brockenhausen miał audyencyą u Napoleona w niedzielę przed mszą i oddał listy wierzytelne. Officerowie szwedzcy towarzyszący Gustawowi Adelfowi tu przyiechali z Carlshue—Czterech Szambelanów ztąd wyieżdża do południowych Niemiec za najwyższym rozkazem—Finanse austr: cale do kwitnącego stanu przychodzą.

Naywiększe i nayokazalsze przygotowania robią się w tey stolicy na spełnienie najsławniejszego szluby: Dyamenty, ubiory i wszelkie ozdoby znacznie podrożały. Wyporządkują pałace, gotują ekwipaże, zbierają się na asystencyą urzędnicy państwa; dygnitarze w nowych ubiorach pokażą się: gwardya w przepysznym mundurze stanie. Mar: Davoust Xże Eckmil, M. Macdonald X. Tarentu kawalerem żelazney korony mianowany, tu przybyli: Vice król włoski także spodziewany. Lagrange iszy adiutant Xcia Wagran ztąd wyiechał do Wiednia. Królowa Neapolitańska, Xżna Aldobrandini i Hrabina Montesquiou udaia się isza do Strażburga, drugie dwie do Braunau, na spotkanie przyszley małżonki Imperatora. Politycy twierdzą że teraz rewolucya fr: zupełnie przez ten związek skończona, że nowa dynastya na wieki zatwierdzona i wszystkie dzieła Napoleona na zawsze ugruntowane. Papiery nasze publiczne i dobra, narodowemi zwane, poszły w górę: wszystko zapowiada publiczne ukontentowanie z tego związku.

WIEDEN d. 20 lutego. (z Berlin, Hm) Wybor AXczki Ludwiki córki naszego monarchy za małżonkę Imperatora fr: urządowie na dworze ogłoszony, przeymie wszystkich nayżywszą radością. Wielki ten wypadek; owszem naywiększy od początku rewolucyi fr: napelnia wszystkich niezmysłoną pociechą: On obiecuje poprawę całej administracyi, mianowicie finansów, on podniesie bogactwa narodowe. Teraz wypogodziło się niebo tak długo zachmurzone; teraz zaisniało słońce w całym swoim blasku. Wypoczną ludy po tylu burzach: teraz można powiedzieć że pokoy pewny. Poselstwo Xcia Schwartzemberga na wieki w dziejach Austrii będzie pamiętne. Nowa i stare dy-

nastye od lat 20 zachwiane, nawalnościami rewolucyi skolatane, oparły się na niewzruszonej zasadzie; i tym są mocniejszy, że ani te dwa wielkie mocarstwa z sobą strącają się ani do walki mniejsze pociągają. Wszystkie działania Napoleona są pewne: nieporuszają naszego interesu przeciwko sobie. Monarchia nasza niepotrzebuie żadnych wpływów do Niemiec, gdy tak potężni rywale zniszczeni na połowę zostali. Dzięki Opatrzności że ta nakoniec zawarła ostatecznie cykl rewolucyi fr. Utwierdzając Napoleona na mieyscu Burbona, zapewniamy światu, oprócz wielkich korzyści z rządów tego gieniuszu, ten systemmat, iaki był przed rewolucyą: imiona tylko odmieniły się, a rzecz taż sama została. Dnia 7 lutego podpisane zostały pakta tego wielkiego związku w Paryżu: P. Floret przywiozł one do tey stolicy, P. Bayer odwiozł ratyfikacyą Franciszka 2. Pierwsza Mistrzyni dworu AX. Ludwika, Grafini Łażańska, swoiey Pani oświadczyła ostateczne propozycye: potym Cesarz długo z córką rozmawiał i akt zaręczyn ratyfikował. Niepodobna opisać wrażenia, iakim publiczność tuteysza była przenikniona, kiedy ten nadzwyczajny wypadek urządowie był ogłoszony. Więcey iak 200 sztafet na różne strony rozesłano: kurs papierów nagle i niezwyčajnie polepszył się: przed kilku dniami za dukata płacono papierami ryńskimi 21 i 50 graycarów, dziś za 16 ryńskich kupić można: więcej aniżeli 5ta część wartości przybyło papierom. Dwór nasz czyni wielkie przygotowania na przyjęcie vice hetmana Berthier Xcia Neufchatel, który przed końcem tego miesiąca przybędzie do krajów austr. Po drodze rozstawiono iazdę od granic do stolicy dla asystencyi iego, gwardya nowe mundury dostała. Mieszkać będzie w części pałacu cesarskiego, gdzie dawniey była kancelarya państwa. Szlub pro forma odbędzie się d. 4 marca w kościele Augustyanów. AX. Karol ma reprezentować Napoleona: d. 5 i 6 będą wspaniałe uczyty u dworu; d. 9 odiazd, d. 13 oddanie uroczyste w Braunau. Niech będą błogosławieni Franciszek 2gi i Ludwika dawczyni trwałego pokoju.—Królowa Bawarska wyiechała z Paryża; w Braunau stanie na dzień wyznaczony i przeprowadzi AXczkę pod zastoną iazdy przez Munich aż do Strażburga; gdzie ją przyymie królowa Neapolitańska—Cesarz dla urzędników publicznych, którzy zostali bez mieysca, powodem odpadnienia wielu krajów, naznaczył pensye i przez rok cały opłacać rozkazał. Głoszą tu wiadomość niepewną lecz ciekawą o blizkiey zamianie krajów.

MADRYT d. 6 lutego. (z Gztty Franc, Monit, Zusch:) Woyska fr: i sprzymierzone postępują szybkim krokiem ku brzegom szrodziemnego morza. G. Sebastiani na czele 4go korpusu z wojskami warszawskimi ciągnąc na Grenadę zaiot Alcala, Real, i uprzedził Grła Arrezaga mającego 6 t. piechoty a 5 t. iazdy, który chciał za pomocą mnichów zrobić powstanie w Grenadzie przeciwko francuzom. G. Peireimont z brygadą letkiey iazdy napędził nieprzyaciela na drodze Cambil i Liannos, uderzył, rozgromił, wielu ieńców zabrał i 32 działą zdobył. Kolumna od prawego skrzydła doścignęła 1500 iazdy hisz. Grła Fraire, i 3 mile

pędziła; uwięziła 214 a zabiła 200 oraz 500 koni wzięła: potem w natarczywej i prędkiej pogoni, reszta rozproszona została i 4 działa były zabrane. Azatym przerażona Grenada wysłała deputowanych do G. Sebastiani ofiarując poddanie się. Dnia 28 stycznia weszły wojska Królewskie do tego miasta; znalazły batalion Szwaycarski od 1000 ludzi G. Dupont; chcieli oni cofnąć się do Malagi, lecz na obietnicę przebaczenia Imperatora, zaprzysięgli wierność. Insurgenci w liczbie 1200 iazdy i mało co większej piechoty uciekli do Murcyi, wszędzie ścigani i porażeni przez naszych. Później G. Sebastiani pociągnął na Mallaga, Anteguera, Morril i Guadix: po zupełnym podbiciu Grenady i Murcyi obrócił się na wsparcie wyprawy do Cadix.

Główna siła ciągnie na wyspę Leon. D. 28 G. Maubourg napotkał pod Exlia 400 hiszp. kawalerzystów, wszystkich rozpędził a niektórych uwięził; ci doniesli że G. Albuquerque przyprowadził z Extremadury wojsko posiłkami pomnożone do 20 t. i że w Binconada przeszedł rzekę Guadalquivir. Azatym iszy korpus przyspieszył swoje obróty i zmusił do ustępu 6 czy 7 t. hiszpanów, którzy stali pod Cormona; cofnели się więc przez Urrera, Xeres i Arcas, iak mówią, na wyspę Leon. Dnia 30 przednie stráže stanęły pod Sewillą i przywitane zostały kilku wystrzałami z baterii: później nadciągnął cały korpus i rozpoznał fortyfikacye miasta. Gubernator Sevilli zaproponował negocyacyą, prosząc króla o cierpliwość, ażeby wieśniacy w miescie zgromadzeni ostygli w zapale, wyraził iż mając nie wielką liczbę wojska regularnego ulegać im iest przymuszony. Odpowiedziano iemu że pozwala się czasu do d. 1 lutego, w którym jeżeli Sewilla o południu bram nieotworzy, miasto szturmem dobyte będzie. Tym czasem iazda zabiegła aż za Utrera i przerwała żeglugę na rzece Guadalquivir: dwie dywizye korpusu 5go stanęły w Carmona i Marchena: a G. Senarmont przygotował w Cordova sposoby do oblężenia Sevilli. Graf Altamira i Biskup Laodicei w Xeres od Insurgentów aresztowani zostali. Głoszono że Romana pojechał do szczątków swojego dawniej wojska stojącego między Tagiem a Guadianą pod rozkazami Xcia del Parque. Uciekająca Junta przywołała GGłów Cuesta i Castannos: ostatni w Carmona miał konferencyą z Xciem Albuquerque.

D. 1 Sewilla oblężona przysłała z rana podwakroć prosząc o zwołanie Stanów Cortez, dla ustanowienia praw pewnych; Mar: Victor odpisał iż taka propozycya przyjętą być nie może; zaręczył bezpieczeństwo i opiekę załodze i mieszkańcom, tak co do własności iako i religii, zapewnił że wojsku hisz. wolno albo do domu powrócić albo służbę przyjąć u Króla. Lud słysząc takie przyrzeczenie; z drugiej strony widząc straszne przygotowania do szturm, a niemając dosyc siły nie tylko do obrony lecz do osadzenia obszernych szanów, otworzył bramy o 10tej z rana, i wojska fr: weszły do Sevilli o 5ciej po południu przy okrzykach powszechney radości. Znaleziono w tém miescie dział 265, z których 140 było na bateriach, wiele amunicyi, oręża, magazy-

now i innych zapasów. Junta przed 14 dniami przewidziawszy ten upadek usposobiła się do ucieczki, zebrała wiele sprzętów i wszystkie anglikom przedała, biorąc gotowe pieniądze: lud zrabował magazyny. Wysłane podiażdy do Lucar znaleźć mają drogie sprzęty i wielką liczbę dział, które niemogły być tak rychło splawione rzeką Guadalquivir. Okopy koło miasta tak wielkie że 60 t. żołnierza trzebaby do ich obrony. Mieszkańcy powracają nazad do domów swoich; iedni tylko naczelnicy rewolucyi skazali siebie na wygnanie. Junta, przed swoim rozwiązaniem skasowała iednych wodzów a drugich wyznaczyła. Blake mianowany na mieyscu Arrizaga; Cuesta pogardził iey wezwaniem; Castannos zniknął; Romana oświadczył się iż potrafi siebie ocalić. Tilly płynie do Philadelphii, a więcej z sobą niebierze nad 5. mill: Altamira i Biskup Laodicei siedzą w więzieniu: inne członki pouciekały, drudzy oświadczyli królowi posłuszeństwo i za sobą pociągnąć drugich przyrzekli. Słowem niema śladu tego rządu rewolucyjnego oprócz klęsk sprawionych. Korpusy rokoszanów rozwiązują się: żołnierze do domów uciekają lękając się niewoli: oddział kastylijskiego wojska od 5. t. przeznaczony na zasłonę tego miasta, dowiedziawszy się co zaszło, uciekł i w 6 milach drogi zupełnie rozproszył się. Wielu ienców fr: uwolnionych zostało, między niemi znajdując się maytkowie.

Nader ważną było rzeczą popierać otrzymane korzyści nową pracą niedając czasu nieprzyjaciolom rozpatrzenia się. Azatym M Victor z 1szym korpusem ruszył do Cadix: w kilku dniach ubiegł całą drogę; d. 5. zajął Xeres Irontera, Arcos, S. Lucar de Berrancada z wielkimi dostatkami tam zgromadzonemi, tudzież osadza Rota, Puerto S Maria, Puerto Real Chiciana i Medina Sidonia, mieysca gdzie się znajdują port handlowy i wojskowy, arsenał, i skład marynarki: te stanowiska zupełnie zamykają od lądu miasto Cadix. Mar: Victor ma dolożyć wszelkiego starania, ażeby wyspa, na której leży to miasto nie była zalana. G. Venegas dowodzi w Cadix, G. Albuquerque, który miał od 18 do 20 t. ledwo tam doprowadził 4500 piechoty i 1000 iazdy: mieszkańcy miasta Xeres chcieli bronić się przeciwko tey kupie. Jest nadzieia że Cadix podda się nieczyniąc odporu: G. Venegas nieprzyiół na załogę 4 t. anglików. W porcie stoi 22 okrętów liniowych fr. i hisz: w odnodze iest 8 okrętów liniowych ang i wiele statków przewozowych. Eskadra ang: stojąca na kotwicach przed portem oddalała się, iak mówią, na głębinę. Wojsko ma dostatkim wszystkiego i dobrze iest przyjęte od mieszkańców, którzy kontenci z żołnierza.

W Anduiar, kiedy król dając audyencyą municypalności, wspomniął o Anglikach, mówca przerwał rzecz temi słowy „Niepotrzeba, Królu! obiaśniać nas, czego chcą ci kacerze podobni Algerczykom, którzy bawią się rozboiem: znamy anglików iak gdybyśmy sami na świat ich wydali. Kiedy brat W. K. Mości walczył w Niemczech, przyjeżdżali, biegali, zwracali się i ieszcze przychodzili ofiarując pomoc nawet od maurow: lecz kiedy niebezpie-

czeństwo postrzegli, natychmiast uciekli. Gdyby Czart brał całą Hiszpanią, niedaliby z Quartos; chcą tylko ażeby nawalnica ich nieoskoczyła.—M. Soult najwyższy dowódzca wydał odezwę, ażeby wojsko przez ścisłą karność spowodowało mieszkańców, natchnęło ich ufnością, i łagodnie przyjęło z błędu powracających; przed stawując że to postępowanie równie jest skuteczne do podbicia umysłów iak potęga oręża do pokonania nieprzyjaciół. Król Józef w 2giey odezwie mówi „Zołnierze! Woyna szczęśliwie z Austryą zakończona osłabiła nadzieie Anglii: iey woyska miały opanować Madryt: rozumiała że kampania Dunayska osłabi potęgę nad Tagiem; nader zle zozumie o potędze W. państwa: korpusy 1szy, 5ty i 6ty wielkiey armii, oraz 7my, 4ty, 3ci, i 2gi woysk doświadczonych tu zostały na zniszczenie iey nadziei. Hiszpani opuszczeni od sprzymierzeńców swoich, w czasie traktatu Wiedeńskiego, z ostatnim wytężeniem wydali bitwę pod Ocanna, która wtrąciła do przepaści tych oblakanych ludzi. Upadła już ściana od natury zbudowana między Hiszpanią południową a północną: za Sierra Morena znaleźliście przyjaciół. Jaen, Cordova, Grenada, Sewilla otworzyły swoje bramy: przeciągneliście przez Andaluzją iak przystoi na francuzów spokojnie i porządnie: dobre przyjęcie, obfitość, i spokojność są owocem waszego postępowania. Żołnierze! Jak mam okazać co wam winieniem? Przypominam wam wasz własny charakter: Imperator wiedzieć o tym będzie. Król hisz. chce ażeby między kolumnami Herkulesa wzniosła się ściana, któraby pokazywała najpóźniejszey potomości żeglarzom obydwuch pół okręgów imiona wodzów i korpusów, które zdobyły Hiszpanią.—Anglicy panują teraz na obu kolumnach Herkulesa to jest: mają dwie mocne twierdze, na 2 wyniosłych skałach zbudowane, Ceutę i Gibraltar.

FRANKFORT d. 22 lutego. (z Frank: Berlin. Zusch) Królewicz Bawarski zaszubił Xiężniczkę Hildburghausen—Mówią tu o uformowaniu nowego królestwa Frankońskiego. Wiadomość o przystąpieniu iednego państwa do ligi reńskiej ma się stosować do Danii. Bieg gońców przez nasze miasto na wszystkie strony bardzo częsty i nagły—Jeden kupiec fr: bardzo wielkie summy papierów zakupił wraz po podpisany traktacie d. 7 i wiele teraz zyskuje. Gustaw Adolf ma mieszkać w Schlesheim koło Munich, drudzy mówią że w Xięstwie Badenskim w Hertersheim lub w Mersburg—Rząd Bawarski zamysła wprowadzić do Tyrolu konskrypcyą: prowincya ta zupełnie spokojna: zakładnicy Tyrolscy przyprowadzeni do Strażburga—GD. Wrede otrzymał od Napoleona w Inviertel 50 t. coroczney intraty—Woyska fr: ustępują z Niemiec południowych przechodząc iedne na brzeg lewy Renu a drugie na północ nad Elbę. Temi dniami ostatnia część kontrybucyi austr. wyprowadzona została z Auszpurga na 14 wozach 6 i 8mio konnych po 110 centnarów ładownych: mówią że w sztabach złotych i pieniądzech bitych przechodzi w tym transporcie 14 mill—Dom Xiążąt Tlur i Taxis, ma otrzymać, iak mówią, znaczne korzyści, i przyść do znakomitey świetności.

Król pruski rozwiązał całkowicie korpus minierow i pionierow; ludzie mają być wcieleni do korpusu inżynierow, pionierowie mają

sprawować swoją powinność i zastępować obowiązki, Minierow, Saperow, i Pontonierow. Król powtarza odezwę do poddanych ażeby iak najprędzey złożyli otworzoną pożyczkę 1500000 talerow na opłatę reszty kontrybucyi. Dyrekcyja kassy wdow i inwalidow raz drugi obwieściła mieszkańców xięstwa warszawskiego, ażeby nieplacili nikomu summ z tej kassy pożyczonych, gdyż powtórnie do niej wniesć będą musieli całą należność—Rząd Pomeranii Szwedzkiej wezwał obywatelów ażeby nałożoną przez francuzów kontrybucyą w zbożu uiszcili dla zaspokoienia nader wielkich potrzeb—Do Warszawy Królowa saska z Xiężniczką udadzą się prosto d. 14 kwietnia a Monarcha obiedzie nową Gollicyą. W Saxonii ustanowiono żandarmow, i już do exekucyi dzieło doprowadzono: na wielu miejscach przytrzymali oni podeyrzanych ludzi 570. Rząd saski przedaie wiele koni z pod artyleryi; nadawno ogłosił 800 na licytacyą, po różnych miastach państwa. Poseł saski na dworze fr: Senft Pilsach powrócił do Drezna lecz do Paryża ma wyjechać brat królewski Xze Maxymilian: cel tej podróży ma być arcy ważny.

MEDYOLAN d. 14 lutego. (z gztz Frankf.) Przywieziono do kraiu naszego sławnego naczelnika Tyrolczyków Szynkarza Hoffer: postać herkulesowa, broda patryarchalna, mina sztuczna, ma lat 45. Kiedy grenadyerowie zastukali we drzwi jego budy przy poymaniu, sam otworzył drzwi mówiąc te słowa „Ja iestem Andrzej Hoffer; iestem w ręku fr. zabijcie mnie na miejscu, lecz oszczędźcie żonę i dzieci; są niewinni, i niemogą odpowiadać za moje postępowanie“ Znaleziono przy nim pak papierow, 1200 frankow w gotowiznie, i 28 t. ryńskich w bankocetlach. Stawiony przed Gubernatora Mantui potym był zaprowadzony do więzienia, i teraz tam siedzi—Rozgraniczenie prowincyi ustąpionych przez traktat wiedeński, przychodzi do skutku. Mar. Marmont Xze Raguzy General Gubernator Illiryi ma główną kwaterę w Tryescie; do tego portu zawinął statek Amerykański; posłano papiery do Paryża dla rozwiązania czy wolno wyładować towary z okrętu na ląd, czy nie? drugie 2 statki wbiegły do Fiume. Anglicy osadzają wyspy Yoniskie oprócz największey Corfu, którą zamykają ściśle broniąc dowozu żywności—Między Bośniakami a Serwianami do kłótni przyść miało. Ze Sztambułu przychodzą wiadomości pokojem tętnące.

Król Neapolitański powrócił z Paryża, d. 8 przybył do Florencyi, przyjęty przez Xcia Felixa Bacciochi w pałacu Imperatorskim; d. 9 udał się do Pisy, gdzie teraz mieszka W. Xżna Toskańska Eliza małżonka Xcia Felixa. D. 10 przybył do Rzymu spotkany przez G. Miollis, i przeprowadzony w asystencyi iednego oddziału iazdy. Wstąpił do pałacu Villa Borgese, oglądał potym obraz malarza Camecini, który przedstawie Imperatora Napoleona, pod szturmowaną i palącą się Ratyżboną siedzącego na ziemi, w ręku chirurga który opatruje ranę d. 23 kwietnia w pięto zadaną, otoczonego Marszałkami i urzędnikami dworu zadziwionemi nad tym wypadkiem, rozkazującego podać sobie konia, ażeby mógł natychmiast pokazać się niecierpliwemu żołnierzowi i zaspokoić jego trótkliwość; ten czyn niecierpliwego Imperatora ma być szczególnie wydanym.